

PETJE AF

VOOR DE BURGER

1. LAAT ANDEREN ORGANISEREN! 2. VERBREED EN VERBIND EN RAAK DE BURGER NIET KWIJT! 3. FACILITEER DE BURGER! 4. FOCUS OP KANSEN EN MOGELIJKHEDEN! 5. GA DE CONFRONTATIE AAN MET JE EIGEN BURGERSCHAP! 6. LAAT HET INITIATIEF IN DE HANDEN VAN DE BURGER! 7. VOLG JE HART EN ZOEK DE GRENS OP! 8. HOUD HET CONCREET, MET FOCUS OP HET RESULTAAT! 9. DURF FOUTEN TE MAKEN EN LEER ERVAN! 10. WEES EEN VERTROUWEN WEKKENDE PARTNER!

MANIFEST

INHOUD

- 03 MARIANNE RUIGROK-VERREIJT
- 04 PAUL BLOKHUIS
- 06 DANIEL WIGBOLDUS
LEO BLOKHUIS
- 07 GEHOORD & GEZIEN
- 08 MANIFEST 10, 9 & 8
- 09 MANIFEST 7 & 6
- 10 IN BEELDEN
- 12 MANIFEST 5
- 13 MANIFEST 4
- 14 MANIFEST 3: JAN ROTMANS
- 16 MANIFEST 2: GABRIEL VAN DEN BRINK
- 18 MANIFEST 1: JIM DIERS
- 21 HET LAATSTE BEELD
- 24 HET LAATSTE WOORD: HANNIE TE GROTENHUIS

colofon

Bladformule:
Qrnemagazines, LCGW

Hoofdredactie:
Qrnemagazines

Teksten:
Rik Verdellen, Eelco Visser,
Sylvia Vlaardingebroek

Fotografie:
Hanne van der Woude

Cartoons:
Sylvia Vlaardingebroek

Ontwerp en illustraties:
Coert de Boe

Drukwerk:
Editoo, Arnhem

*Speciale dank gaat uit
naar alle geïnterviewden en
deelnemers aan het congres*

Beste collega's,

VOOR JULLIE LIGT HET MANIFEST VAN HET 39E TWEEDAAGSE LCGW CONGRES PETJE AF VOOR DE BURGER. HET MANIFEST IS HET RESULTAAT VAN DE INBRENG VAN DE 200 LEDEN DIE AAN HET CONGRES DEELNAMEN. SAMEN HEBBEN WE 10 TIPS OPGESTELD OM BURGERKRACHT IN HET SOCIALE DOMEIN TE STIMULEREN.

Met het congres zijn we een geheel andere koers ingeslagen. Bij vorige congressen ontregelden we de deelnemers de eerste dag met prikkelende lezingen. Dit keer was de aanpak anders. Geen start met plenair lezingen, maar meteen op pad de stad in. De deelnemers gingen meteen aan het werk. Samen zijn we gaan co-creëren om te komen tot een manifest voor het sociale domein van de toekomst. Zo brengen we in praktijk wat we in onze eigen gemeente met burgers willen gaan doen. We ontdekten de burger weer in onszelf.

Om alle ideeën en ervaringen met elkaar te kunnen delen maakten we gebruik van social media. De deelnemers werkten massaal mee en al snel kwam de Twitterfontein tot leven. Zo zochten en ontdekten we samen concrete tips om te gaan co-creëren met burgers. Voor mij voelt dit als een echte LCGW-aanpak. Dat betekent dat we jullie de praktijk vanuit de inhoud laten ervaren.

Het resultaat mag er zijn. We hebben samen een manifest gemaakt. Een manifest met handreikingen voor het sociale domein. Handreikingen waar we de komende jaren mee vooruit kunnen. Een resultaat van ons allen. Zo hebben we samen handreikingen voor ons vak. Iets waarmee we ook trots ons beroep kunnen uitdragen naar collega's. De twitter berichten ook na het congres lieten zien dat deelnemers er mee aan de slag gingen op hun eigen gemeentehuis. Een mooier compliment voor de inzet van de vrijwilligers van de conferentiewerkgroep is er niet. Het manifest is ook een voorbeeld voor onszelf als vereniging. Met de tips kunnen we ook naar onze eigen werkwijze kijken. Zo kwam ook de tip om meer met sociale zaken te gaan samenwerken. Daar gaan we zeker mee aan de slag. Voor mij is hiermee het onverwachte gebeurd. We wilden de deelnemers het resultaat van co-creatie laten ervaren en hebben nu zelf goede tips voor onze vereniging gekregen! Hartelijk dank daarvoor!

Er is de komende jaren nog heel wat te doen. De 10 handreikingen bieden de leidraad om aan te werken de komende jaren. Er zijn nog wel een aantal dilemma's. Gabriel van den Brink vraagt zich hardop af of we wel zo democratisch zijn. En kunnen we de transitie wel sturen? Durven we gebruik te maken van de

crisis om een aantal obstakels op te ruimen? Jan Rotmans vertelt ons dat er de komende tijd crisis op crisis komt. Hebben we wel in de gaten dat we in het oog van de orkaan zitten? Het is in het oog van de orkaan immers windstil, het lijkt nog veilig. Hij betoogt dat ons de komende jaren een serie van crisissen te wachten staan. Er zijn de komende jaren dus meerdere kansen om obstakels voor een nieuw sociaal domein op te ruimen. Daarbij zullen we om vernieuwing te kunnen creëren af en toe moeten rebelleren tegen de politieke zaak die we dienen!

De tweede dag hield Jim Diers een bevolgen betoog. Jim heeft vijf goede tips die je in dit manifest vindt. Een van de tips sprak me bijzonder aan: "Neem geen tijd van mensen zonder resultaten te tonen". Maar al te vaak vinden we het al heel wat als we naar burgers luisteren en ze betrekken in onze overleggen. Maar zegt Jim terecht we nemen daarvoor kostbare tijd van burgers in beslag. In die tijd hadden ze ook een feestje kunnen organiseren of thuis op de bank TV kunnen kijken. Een prachtige tip die ons naar onszelf laat kijken. Ik doe daarom een oproep aan jullie en aan onszelf. Laten we de komende jaren werken aan processen waarvan we vooraf dachten dat het niet kon of mogelijk was. Laten we nieuwe verbindingen aangaan en daarbij risico's nemen. Laten we werken met "best persons" en proberen zelf een best person voor burgers te zijn. En tot slot laten we onze angst vergeten en controleren, registreren en verantwoorden een onsje minder doen. Geef de professional in jezelf de ruimte.

Tot slot wil ik de gemeente Apeldoorn hartelijk danken voor de getoonde gastvrijheid. De conferentiewerkgroep dank ik voor het getoonde lef om dit congres mogelijk te maken. Jullie zijn mijn best persons. Ik hoop dat we op het congres terugkijken en zeggen, waarom hebben we het niet eerder georganiseerd zoals we nu hebben gedaan. Hoe kon het dat we dat niet zagen.

Tot op het 40e congres,

Marianne Ruigrok-Verreijt
Voorziter van het LCGW

PETJE AF VOOR DE BURGER, DE BURGER DIE HET KAN EN ER MAG ZIJN!

De afgelopen dagen was Paul Blokhuis uw gastheer. Hij had een eigen beeld bij 'Petje af'. "Elke burger heeft het in zich om een krachtig individu te zijn. In de afgelopen decennia zijn we er op een geweldige manier in geslaagd alles naar de overheid toe te trekken en de burger in de stand te zetten "doet u vooral zelf niets, wij lossen het voor u op". Terwijl die burger zelf doorgaans krachtig is en talenten heeft. Dat heeft de overheid decennialang miskend en dat gaan we weer herontdekken."

MODERNE HULPVERLENER

"Er zijn mensen voor wie het moeilijk of zelfs onmogelijk is om in deze ingewikkelde samenleving een plekje te vinden en die moet je helpen. Wij hebben dat in veel te ruime mate gedaan. Dus neem je petje af voor de burger, want die burger kan het en mag er zijn! Niet alleen ambtenaren en bestuurders, maar ook welzijnsprofessionals moeten in die

stand gezet worden. De moderne hulpverlener staat naast de klant en verzint samen met die klant een oplossing. Dat is ook de houding die ambtenaren en bestuurders moeten hebben."

JUISTE STAND

De congresdeelnemers gaan helemaal gereset naar huis, klaar voor die initiatiefrijke, actieve burger. Maar de werkvloer en de organisatie zijn dezelfde als op 13 maart. Paul Blokhuis vertelt over het ambitieniveau van het congres. "Ik hoop dat het de deelnemers aan inzichten helpt, die ze in de juiste stand krijgen om naast de burger te gaan staan. Mijn gouden tip daarbij is van Jezus: "Behandel een ander, zoals je zelf behandeld wilt worden." Verschuil je daarnaast niet achter de p's van privacy en precedentwerking en hanteer regels niet star."

VOLGENS WIKIPEDIA

CO-CREATIE VAN MARKT NAAR PUBLIEKE DOMEIN

ZIJN DE DIVERSE VORMEN VAN CO-CREATIE IN DE MARKT VAN PRODUCENTEN EN CONSUMENTEN TE VERTALEN NAAR HET PUBLIEKE DOMEIN? OORDEEL ZELF!

Developer: De burger selecteert hier door de overheid aangedragen ideeën. Mass customiser: De overheid geeft de standaard aan, maar de burgers kunnen bepaalde onderdelen aanpassen. De burger verpersoonlijkt hier de standaard.

Idea collector: De overheid lanceert een ideeënwedstrijd. Burgers sturen hun ideeën in en de overheid of de burgers zelf kiezen een winnaar. De rol van de overheid is die van inspirator.

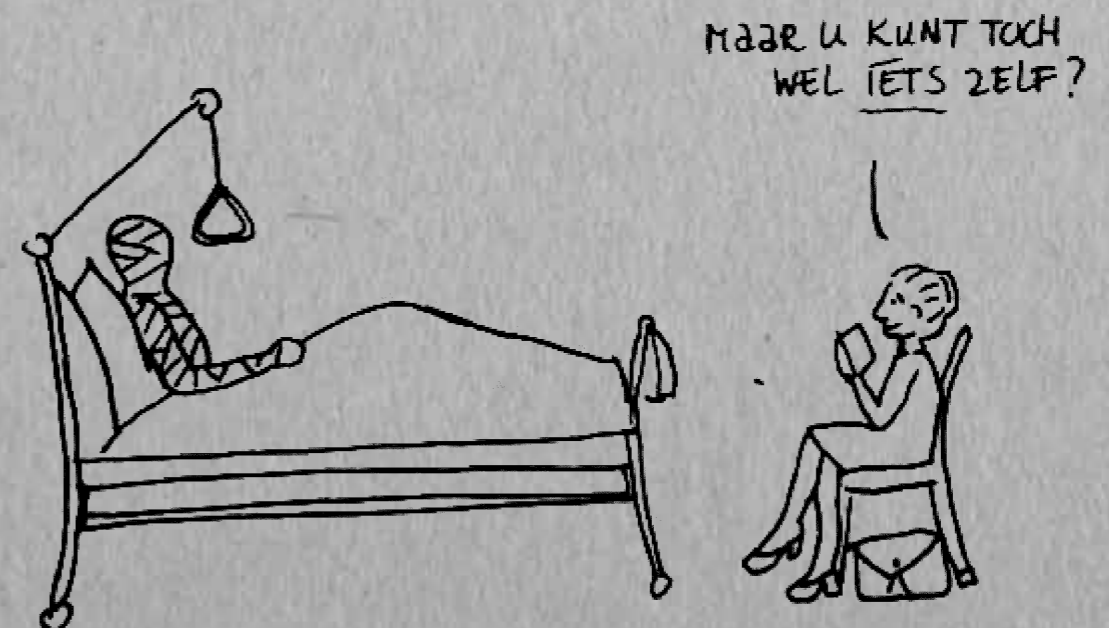
Integrator: De overheid betreft burgers in meerdere fases van het ontwikkelingsproces. Er bestaat een intensieve en vaak langdurige samenwerking. De burger participeert hier in hoge mate.

Facilitator: De overheid verschaft burgers een platform waarop zij hun eigen ideeën kunnen ontwikkelen. De overheid kan bepaalde ideeën uitvoeren. De burger is hier (mede)schepper.

SILLY

ZELFREDZAMHEIDSMATRIX

LUIE AMBTENAREN OF LUIE VOORoorDELEN?

Vooroordelen zijn hardnekkig. Zo ook het vooroordeel dat ambtenaren lui zouden zijn. Vooroordelen kunnen deels juist, maar ook geheel onjuist zijn. Er zullen ongetwijfeld luie ambtenaren werken binnen de overheid, maar daar staan vele hard werkende, ambitieuze ambtenaren tegenover. Wat sowieso onjuist is, is wanneer een vooroordeel over een hele groep, zoals ambtenaren, wordt toegepast op een individu. Jij bent ambtenaar, dus je zal wel lui zijn. Zelfs als een vooroordeel een kern van waarheid bevat, is het klakkeloos toepassen van dit vooroordeel op een afzonderlijke persoon riskant. Mensen, en ook ambtenaren, verschillen immers in hoge mate van elkaar. Je kunt ze dus niet zomaar over één kam scheren. Net zoals je dat niet kunt doen met vrouwen, gehandicapten, homoseksuelen en allochtonen. Maar ja, we kunnen onze aandacht maar op een beperkt aantal zaken tegelijkertijd richten. Ons brein moet dus soms wel lui zijn en terugvallen op vooroordelen. In feite zijn niet alleen ambtenaren lui, we zijn het allemaal een beetje.

OVER ZIJN LEZING PROFESSOR WIGBOLDUS LEERT ONS KIJKEN, OF LIEVER GEZEGD, HIJ LEERT ONS DAT WE MET ONZE HERSENEN KIJKEN. WE ASSOCIËREN VOORAL. HIJ NOEMT DAT BASSIE EN ADRIAAN-EFFECTEN. HET GETOONDEN FRAGMENTJE UIT DE TV-QUIZ LINGO IS TREFFEND. BIJ DE VRAAG NAAR 'EEN SOCIAAL ONAANGEPAST PERSOON MET DE LETTER A', ANTWOORDT DE DEELNEEMSTER 'ALLOCHTOON'. EEN PIJNLIIK MOMENT, MAAR WIGBOLDUS LAAT ONS DUIDELIJK ZIEN DAT ZE ASSOCIEERT EN NIET HAAR MENING GEEFT. ASSOCIATIES ZIJN STERK EN DOMINANT, MAAR BOVENAL: ZE ZIJN ER GEWOON. HET IS ONMOGELIJK NIET TE DOEN AAN STEREOTYPEN EN VOORoorDELEN. WIGBOLDUS GEEFT ONS MEE VOORAL NA TE DENKEN VOOR WE OORDELEN.

Voor de volledige lezing en meer, [klik hier](#)

Dit vond het recensentenpanel van zijn lezing:

- ★★★★★ Inhoud
- ★★★★★ Presentatie
- ★★★★★ Bruikbaarheid
- ★★★★★ Overall

PLAYLIST

POWERED BY LEO BLOKHUIS!

- James Pierpont-Jingle Bells*
- Brain Setzer Orchestra-Jingle Bells*
- Bill Haley-Rock around the clock*
- Tielman Brothers-Swing it up*
- Ike Turner & His Kings of Rhythm-Rocket 88*
- Peter and his rockets-Kom van dat dak af*
- Beatles-Anna (go to him)*
- Rolling Stones-You better move on*
- Elvis Presley-Burning love*
- Percy Sledge-When a man loves a woman*
- Otis Redding-I've been loving you too long*

DE 'PETJE AF - PLAYLIST' KAN BELUISTERD WORDEN VIA SPOTIFY, AFSPEELLIJST LCGWPETJEAF

MEANWHILE IN APELDOORN - 21:25 UUR

"ZOVEEL MEER DAN EEN MAN MET LOSSE VINGERTJES"

Leo Blokhuis trapt zijn lezing af met wat plaagstootjes richting broer Paul, waarna hij ons meeneemt naar de jaren '50 van de vorige eeuw. Toen vond Ike Turner, volgens Blokhuis 'zoveel meer dan een man met losse vingertjes', de Rock 'n roll uit. Rauw, rebels en boordevol seks; niet iets waar Blokhuis zich in zijn jeugd van zijn moeder mee mocht inlaten. Na een half uur durend muziekcollege van de popprofessor, komt hij tot de kern: de rol van muziek bij het doorbreken van raciale issues in Amerika, is in zijn ogen onderbelicht gebleven. In het minuscule plaatsje Muscle Shoals in Alabama maakten blanke en zwarte muzikanten samen prachtige muziek. En Otis Redding, naar wie Blokhuis zijn zoon vernoemde, zong zijn liedjes rechtstreeks in de harten van blanke meisjes. Blokhuis sluit af met een verwijzing naar de lezing van Daniel Wigboldus: "Als iedereen iedere dag naar vier liedjes van Aretha Franklin of Otis Redding zou luisteren, zouden de stereotypen die we ten aanzien van zwarte mensen koesteren, echt positief veranderen."

Dit vond het recensentenpanel van zijn lezing:

- ★★★★★ Inhoud
- ★★★★★ Presentatie
- ★★★★★ Bruikbaarheid
- ★★★★★ Overall

OP WERKBEZOEK GEHOORD & GEZIEN

13:32, VOEDSELBANK APELDOORN

"Als de gemeente zich terugtrekt, gaan ook de burgers zich terugtrekken."

13:28, GOEDE ZORG

13:51, PLUSPUNT ORDEN

"Als bedankje voor de vrijwilligers hebben we ze uitgenodigd voor een etentje, catering geregeld en de burgemeester, wethouders en stadsdeelmanagers waren de obers."

"Als de gemeente een stapje terug doet en we krijgen op eigen kracht 4.000 euro bij elkaar voor een buurtfeest, moet je ons niet als gemeente nog 210 euro voor een vergunning gaan vragen."

14:01, BEWONERSGROEP KOOTWIJK

"Er kan veel met gesloten beurzen, maar als je werkt op basis van wederkerigheid, moet je als gemeente partner blijven en interesse blijven tonen in wat er in de wijk speelt."

"Als partner van je burgers moet je vooral doen wat je zegt."

14:18, DE MATENHOF

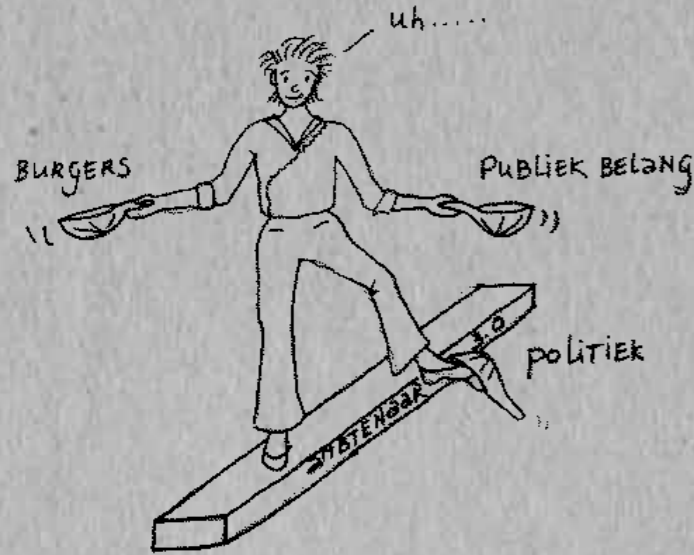

13:16, PLUSPUNT GENTIAAN

"Het gaat om een bundeling van interesses en belangen. Als de eerste samenwerking tussen burgers resultaten oplevert, dan krijgen ze vertrouwen om door te zetten."

SILLY

HET GAAT OM GELOOFWAARDIGHEID

MANIFEST 10
PETJE AF VOOR DE BURGER

WEES EEN VERTROUWEN
WEKKENDE PARTNER!

DE VIPBUS EN 7ZEBRA'S:
VAN DROOMKRACHT
NAAR BEWEGING

WAT ZIJN DE BELANGRIJKSTE VRAAGSTUKKEN IN JOUW GEMEENTE? EN HOE KRIJG JE DIE IN BEWEGING? VIP EN 7ZEBRA'S ZIEN DAT BEWEGING BEGINT BIJ MENSEN. MENSEN DIE VANUIT HUN DROMEN EN PASSIE HANDELEN.

De VIPbus is nostalgie in een moderne jas met als vertrekpunt de waarden van de SRV-man: persoonlijk, inspirerend, en vertrouwd. De VIPbus rijdt rond in buurten en wijken en prikkelt mensen tot daadkracht. De essentie van de aanpak is dat verbindingen gelegd worden tussen de persoonlijke droom, sociale vraagstukken en de realisatie naar de praktijk.

We hebben de VIPbus uiteraard bezocht. Een bezoekje is inderdaad een stap in een droomomgeving. Een nougatblokje met een levensechte krekkel zie je niet iedere dag. Ook de bliken spreken tot de dromerige verbeelding. Wat hier wordt ingeblikt zijn verse voornemens die drie maanden houdbaar zijn. Zo zet je concreet de eerste stap in de richting van het realiseren van je droom. Wie de stap in de bus niet heeft gezet, heeft wat gemist.

Wil je meer weten? Kijk dan eens op www.typischvip.nl en www.7zebras.nl

MANIFEST 9
PETJE AF VOOR DE BURGER

DURF FOUTEN TE MAKEN
EN LEER ERVAN!

MANIFEST 8
PETJE AF VOOR DE BURGER

HOUD HET CONCREET,
MET FOCUS OP
HET RESULTAAT!

LCGW 3.0 ZOEKT DE GRENS OP

Rik Verdellen-gemeente Nijmegen
Zoek de grens op! In het verhaal van Gabriël van den Brink staan 'best persons' centraal. Hij heeft het over probleemoplossers die in staat zijn om anderen aan zich te binden. Als je dit vanuit het perspectief van de gemeentebestuurder bekijkt, is het mijns inziens nodig om goed naar bewoners te luisteren en, vooral ook, initiatieven van burgers te durven omarmen. Daarbij hoort het creatief omgaan met regels. Niet om lak aan regels te hebben, maar vooral om zelf te blijven nadenken. Als we zelfredzaamheid en probleemoplossend vermogen van burgers verlangen, dan moeten we ook kritisch naar onszelf en onze regeldruk kijken. Ja, we werken burgers soms tegen door onze regels en 'onbuigzaamheid'. En ja, dat roept de vraag op of dit past binnen onze boodschap van zelfredzaamheid, zelfregie en minder overheid.

We hebben in LCGW-Oost gesproken over onze koers. Een vraag die daarbij aan de orde kwam is wat wij kunnen doen om ambtenaren te ondersteunen bij de competenties, vaardigheden en houding die nodig zijn om aan dit alles vorm te geven. We kunnen meer

doen dan het overdragen van kennis. In dat 'meer doen' zit misschien zelfs wel onze meerwaarde. Het gaat om de vraag: hoe word ik als ambtenaar transitieproof? Hoe adem ik transitie? Daar kunnen wij best nog wat in betekenen. In Oost gaan we alvast bijeenkomsten organiseren met aandacht voor competenties en vernieuwende samenwerkingsmogelijkheden.

Chris Kuypers-LCGW "Toetsbare normen moeten voorkomen dat de vereniging zich blind gaat staren op één variabele die daarmee doel op zichzelf wordt. We willen ruimte binnen de vereniging, zodat werkgroepen eigen prioriteiten kunnen stellen en eigenzinnige keuzes kunnen maken. Dit leidt weer tot een grote diversiteit binnen de vereniging, waar de leden van profiteren."

Ria Kapteijn-gemeente Zoetermeer
"Een organisatie als het LCGW moet vooroplopen in het ondersteunen van ambtenaren die de toekomst zien gloriëren. Als het onze vereniging lukt om hele gemeentelijke groepen mee te krijgen is dat natuurlijk de ultieme prestatie! Van welzijnsambtenaren mag je verwachten dat zij de toekomst

MANIFEST 7
PETJE AF VOOR DE BURGER

VOLG JE HART EN
ZOEK DE GRENS OP!

met een positief kritische houding tegemoet kunnen treden, dus het LCGW moet daarbij voorop lopen."

Jolanda Verbiesen-gemeente Heusden
"Gescheiden beleidsvelden komen samen. De drie transities dwingen gemeenten om samenhang te zien en vinden. Die samenhang moet de LCGW ook opzoeken. Een tijdje geleden las ik het volgende: "A ship is safe in the harbour, but that's not what a ship is ment for". Dit geldt ook voor het LCGW; het oude vertrouwde is veilig, maar dat is niet waar onze vereniging voor bedoeld is. Ook wij moeten, buiten de veilige haven, op zoek gaan naar nieuwe partners en een nieuwe koers. Daar ligt de toekomst. Behouden vaart!"

POWER TO THE PEOPLE

LAAT HET INITIATIEF IN HANDEN VAN DE BURGER. LATEN WE NIET DE BEHOEFTE VOELEN OM SUCCESVOLLE INITIATIEVEN IN TE KAPSELEN IN BELEID. EN LATEN WE DURVEN OP ONZE HANDEN TE GAAN ZITTEN. HET KAN, WANT ER ZIJN BURGERS DIE NIET OP DE OVERHEID WACHTEN EN ONS NIET NODIG HEBBEN OM TOT IETS MOOIS TE KOMEN. IN APELDOORN MAAKTEN WE KENNIS MET ZE, IN TWINTIG WERKBEZOEKEN. MAAR ZE ZIJN ECHT OVERAL!

We stellen er een aantal voor:
Marjan Minnesma/Wij willen Zon. Zij richtte in 2010 de Stichting Wij Willen Zon op, omdat ze zich eraan ergerde dat 40.000 mensen wachtten op subsidie voor duurzame energie en deze niet kregen. Ze besloot zelf naar China te reizen, wist er een bijzonder lage prijs voor zonnepanelen te bedingen en wist de kopers in Nederland ertoe te bewegen op voorhand te betalen. Zo bewees Minnesma het ook zelf te kunnen, zonder subsidie en bank. Ze is momenteel directeur van de actie-organisatie voor duurzaamheid en innovatie, Stichting Urgenda. Daarmee roept ze de staat juridisch ter verantwoording, omdat deze zich onvoldoende inzet om klimaatverandering te voorkomen.

Verena Grothe/Oudercrèche Joop Gilliamse. De ouders runnen gezamenlijk een kinderdagverblijf, dat plaats biedt aan acht kinderen. Ouders en verzorgers van de kinderen doen dit zelf, zonder groepsleiders. Het is een ouderparticipatiecrèche, waarbij

alle ouders actief betrokken moeten zijn. Ze doen de dagelijkse zorg en begeleiding en alle administratieve en onderhoudswerkzaamheden zelf en dragen de financiële lasten samen. De ouders menen net zo goed voor een groep kinderen te kunnen zorgen als een team van professionals. Ze zijn zelf ouder en brengen echte liefde mee. Verder voordeel is dat het groepsproces zich veel beter kan ontwikkelen. De andere ouders komen de kinderen halen en brengen, dus zowel ouders als kinderen zien elkaar regelmatig.

Diverse burgers/Broodfonds. In verschillende steden zijn er 'Broodfondsen'. Het Broodfonds is een arbeidsongeschiktheidsvoorziening voor

zelfstandige ondernemers. Een verantwoord en betaalbaar alternatief voor reguliere verzekeringen. Als je deelneemt heb je controle op je geld en het beleid. Het Broodfonds werkt als een schenkring. Wie ziek is krijgt van alle deelnemers een bedrag geschonken. Dit bedrag is bedoeld om te voorzien in het eerste levensonderhoud, de deelnemers zijn verantwoordelijk voor de uitvoering. Je start met minimaal 20 ondernemers en moet doorgroeien naar 40, om robuust genoeg te zijn om meerdere ziektegevallen aan te kunnen.

MANIFEST 6
PETJE AF VOOR DE BURGER

LAAT HET INITIATIEF IN DE
HANDEN VAN DE BURGER!

IN BEELDEN

HOE GOED KENT U DE BURGER (EN DUS EIGENLIJK UZELF)?

Aan het einde van de werkbezoeken hebben de burgers die de projecten trekken of erbij betrokken zijn, een korte vragenlijst ingevuld. Zij hebben dit buitengewoon serieus genomen. Weet u te raden wat zij hebben gezegd? Anders gesteld: kent u uw burgers? U bent er zelf ook één, dus dat zou goed moeten komen. Als u alle vragen goed heeft, dan bent u een echte Burger King! Hebt u alle vragen fout, kruip dan weer terug achter uw bureau en wacht op een bijscholing van ambtenaar 1.0 naar ambtenaar 3.0. Uiteraard aangeboden door uw eigen LCGW.

1. *Wat waren voor de burgers de twee belangrijkste redenen om te starten met het project of er actief voor te worden?*

- a. Vanwege de sociale contacten
- b. Uit maatschappelijke betrokkenheid
- c. Uit morele of religieuze principes
- d. Om zichzelf persoonlijk te kunnen ontplooiën
- e. Om de eigen wijk te verbeteren

2. *Wat was voor de burger de belangrijkste reden om zijn of haar medewerking te verlenen aan dit werkbezoek?*

- a. Hij/zij is gevraagd door iemand van de organisatie
- b. Hij/zij wilde graag vertellen over het project
- c. Hij/zij kon zo de gemeentelijke tegenwerking uit de doeken doen
- d. Hij/zij kon zo deelnemers inspireren door te laten zien wat ze kunnen doen

3. *In welke mate denkt de burger dat zijn of haar verhaal bruikbaar voor u is in uw dagelijkse werk?*

- a. In zeer grote mate
- b. In grote mate
- c. In gemiddelde mate
- d. In kleine mate
- e. Niet of in zeer kleine mate

4. *In welke mate heeft de burger er vertrouwen in dat u de 'nieuwe ambtenaar van de toekomst' bent, die actief burgers ondersteunt en constructief met hen samenwerkt?*

- a. In zeer grote mate
- b. In grote mate
- c. In gemiddelde mate
- d. In kleine mate
- e. Niet of in zeer kleine mate

'De tijd loopt!'

MANIFEST 5
PETJE AF VOOR DE BURGER

GA DE CONFRONTATIE AAN MET JE EIGEN BURGERSCHAP!

Antwoord vraag 1=b en c, antwoord vraag 2=b, antwoord vraag 3=c, antwoord vraag 4=e

MANIFEST 4
PETJE AF VOOR DE BURGER

FOCUS OP KANSEN EN MOGELIJKHEDEN!

TOTALLY BOTTOM-UP

AANSLUITEN MAAR!

RESTO VANHARTE IS EEN INITIATIEF VAN ENKELE GRONDLEGERS VAN ARTSEN ZONDER GRENZEN EN EEN AANTAL BETROKKEN ONDERNEMERS EN KUNSTENAARS.

Op dit moment telt Resto VanHarte 35 VanHarte-locaties in 21 gemeenten, verspreid door heel Nederland. Resto VanHarte vindt dat iedereen erbij hoort in de samenleving en biedt een plek waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Dat is hard nodig, want 1 op de 3 Nederlanders voelt zich eenzaam.

Resto VanHarte organiseert gezonde en betaalbare driegangendiners voor bewoners met diverse achtergronden. De Resto's, gevestigd in laagdrempelige wijkvoorzieningen, worden ondersteund door duizenden vrijwilligers en vormen tevens leer- en werkervaringsplekken voor schoolverlaters en mensen in re-integratie en reclasseringstrajecten op weg naar een actieve rol in de samenleving.

(www.restovanharte.nl)

“JE ZEGT GOEDEMORGEN, GOEDEMIDDAG EN DAN GROEIT ER IETS”

Omnizorg is een organisatie voor ernstig verslaafde mensen en mensen met een psychiatrische beperking. Ze kunnen er wonen en ze krijgen behandeling en begeleiding. In hun pand, midden in het centrum, kunnen 300 mensen verblijven. Manager Jet Jacobs zegt: “Je kunt je voorstellen dat niemand ons in de buurt wilde hebben, dus we hebben het contact met de burens meteen gesmeed.” De burens zitten aan tafel. Het zijn Henk en Ans. Het zijn de enige twee echt betrokken burens, maar goed, het is een lastige groep. Het gaat allemaal om vertrouwen. Ans zegt: “Je bouwt

MEANWHILE IN APELDOORN - 13:58 UUR

iets op en op een gegeven moment zeg iemand: “Hé buurvrouw!” Nu werk ik als vrijwilliger in de wasserette van Omnizorg.” Henk is de overbuurman. Hij kent iedereen binnen en is erg tevreden over de relatie tussen Omnizorg en de buurt. Hij zegt: “Je moet gewoon je zegje doen en je moet de mensen serieus nemen.” Hij heeft zich hard gemaakt voor een goede relatie tussen bewoners van Omnizorg en de buurt. De discussie aan tafel gaat over het fenomeen wederkerigheid. Ans en Henk halen er zelf ook wat uit door betrokken te zijn, namelijk een rustigere en veiligere buurt. Dat is een groot goed voor een relatief kleine inspanning.

“DE TRANSITIE IS
EEN SLAGVELD”

Prof. dr. ir. Jan Rotmans jaagt ons de stuipen op het lijf. Een aantal quotes: “De transitie is een slagveld.”, “Een geslaagde transitie duurt zeker twee generaties.” en “De meeste transities mislukken.” Ook zegt hij dat de crisis alleen maar groter wordt, maar dat dit een zegen is. Als de nood hoog is komen de meeste creatieve ideeën los bij mensen. Hij dreigt ons even te verliezen, maar dan zitten we toch weer op het puntje van onze stoel. En wat moeten wij dan doen als gemeenteambtenaren, horen we onszelf denken. Daar

MEANWHILE IN APELDOORN - 16:15 UUR

heeft hij vijf woorden voor: agenderen, stimuleren, verbinden, schakelen en faciliteren. En dit alles in de wijk, op straat of bij de mensen thuis. De ambtenaar 3.0 zit niet meer achter het bureau. We kijken elkaar aan. Een enkeling slikt en denkt al aan maandag, aan het afscheid van die oude vertrouwde bureaustoel, foto van partner en kinderen en dat stapeltje dossiers naast het beeldscherm. Maar de rest heeft er zin in! Met dank aan Rotmans.

”ORGANISEER NIET ZELF,
MAAR ZORG DAT ANDEREN
KUNNEN ORGANISEREN”

2 DAGEN LANG SPRAKEN WE MET Z'N ALLEN OVER CO-CREATIE EN OVER NIEUWE VERHOUDINGEN TUSSEN OVERHEDEN, PROFESSIONALS EN BURGERS. DAARBIJ IS DE FOCUS MET NAME GERICHT OP WELKE ROL DE OVERHEID MOET SPELEN.

De belangrijkste vraag daarbij is natuurlijk op welke overheid de burger eigenlijk zit te wachten? Dit konden we mooi vragen aan Jan Rotmans, hoogleraar transitie-management en spreker tijdens het congres. Zijn antwoord? Prosumenten gaan de nieuwe rol van de overheid afdwingen. De overheid wordt slimmer, proactiever en faciliterender. En de ambtenaren? Die gaan achter hun bureau vandaan.

“Eens in de 100 of 150 jaar wordt de samenleving fundamenteel opgeschud. Nu staan we weer voor zo'n periode. We gaan een andere samenleving creëren. Dat noem ik een verandering van tijdperk, niet een tijdperk van verandering.”

PASKLARE ANTWOORDEN

“Dit is een onoverzichtelijke, chaotische, onrustige periode, waarin je moeilijk kan zeggen waar het op uitdraait. Niemand heeft pasklare antwoorden en dat maakt het boeiend. Ook de overheid heeft het hier moeilijk mee. In het verleden maakte de overheid plannen voor burgers, probeerde die zo goed mogelijk uit te dragen en uit te leggen. Tegenwoordig maken burgers zelf plannen en verwachten van de overheid hulp om die plannen uitgevoerd te krijgen. De overheid moet belemmeringen weg nemen, verbinden en helpen bij het opzetten van slimme financiële arrangementen, waarmee een deel van het geld wordt terugverdiend.”

OMGEKEERDE WERELD

“Er is een vertrouwensbreuk tussen overheid en burger. De overheid moet dat vertrouwen weer opbouwen, onder andere door te leren denken en handelen vanuit die burger zelf. Veel gemeenten hebben nu een loket waar je jezelf als burger kunt melden. Maar dat is de omgekeerde wereld. In iedere buurt zou een loket moeten zijn, waarin ambtenaren zitten die in de wijk zelf

werken en daar proberen te begrijpen wat er speelt. Ambtenaren moeten burgers opzoeken en kijken hoe ze kunnen helpen. Dat is moeilijk, want ze zijn gewend plannen te bedenken, om daar in een later stadium burgers bij te betrekken. Gemeenten willen toch steeds weer samen met de burger allerlei dingen organiseren, maar daar moeten ze mee stoppen. De burger moet het zelf organiseren. En dat betekent zeker geen terugtrekkende, maar een faciliterende, proactieve, slimme overheid, die zich voortdurend richt op de burger, vanuit een faciliterende houding. De klassieke rol als regisseur is verleden tijd.”

PROSUMENTEN

“De meest actieve burgers, die ik prosumenten noem, gaan die andere rol van de overheid afdwingen. Dat zijn nu ongeveer twee miljoen burgers. Die zijn bezig om allerlei dingen zelf te regelen, zoals eigen energiecoöperaties. Dan zijn er zo'n tien miljoen burgers, die worden meegesleept als ze steeds geconfronteerd worden met al die goede voorbeelden. De overheid heeft dus geen keuze en moet minder in de weg gaan lopen. Dat lijkt saai voor ambtenaren, maar is juist heel spannend. Dan moeten ze wel achter de bureaus vandaan en de samenle-

ving in, co-createur worden van de processen. Ik heb in het verleden gepleit voor regelloze en regellose ruimtes, om burgerinitiatieven mogelijk te maken. Dan is de reflex om regels op te stellen voor regelloze ruimtes, controle willen hebben waar het niet nodig, mogelijk of wenselijk is. De kleine risico's willen beheersen en de grote veronachtzamen, dat zit daar ook achter.”

OEFENEN

“Je kunt alleen niet verwachten dat de overheid ineens in die 'andere' overheid kan veranderen. Dat kan alleen door op kleine schaal te oefenen, daarvan te leren, opschalen, andere competenties aan te leren, andere mensen aan te nemen. Een voorbeeld: je mag geen energie opwekken om door te verkopen aan andere mensen. We proberen dat toch voor elkaar te krijgen. Nu mag dat dan binnen hetzelfde postcodegebied. Maar als je daarbuiten woont, mag het niet. Dat is een klassiek voorbeeld van de belevingswereld van de ambtenaar, die denkt in termen van postcodegebieden. Vanuit de beste bedoelingen, wordt zo'n mooi idee dan toch om zeep geholpen. De spanning loopt op alle niveaus op: tussen overheden, overheden en burgers en tussen burgers. Dat hoort bij een overgangsfase, bij een transitie. Uiteindelijk is de kern voor nieuw partnership dat ambtenaren achter de bureaus vandaan komen en dat de overheid haar burgers gaat opzoeken!”

Dit vond het recensentenpanel van zijn lezing:

★★★★☆ Inhoud
★★★★☆ Bruikbaarheid

★★★★☆ Presentatie
★★★★☆ Overall

Voor de volledige lezing en meer, klik [hier](#)

TEKENEN MET GABRIËL VAN DEN BRINK

HET TETRAËDER VAN VAN DEN BRINK

GABRIËL VAN DEN BRINK IS FILOSOOF. DAT BLIJKT WAT TE VLOEKEN MET DE AMBITIE WAARMEE IK DIT GESPREK IN GING. DIE WAS OM VAN DEN BRINK ZO CONCREET ALS MOGELIJK UITEEN TE LATEN ZETTEN HOE BURGERS, PROFESSIONALS, ONDERNEMERS EN DE OVERHEID ZICH TOT ELKAAR VERHOUDEN EN WELKE ROLLEN ZE SPELEN WANNEER HET PROCES VAN 'REINVENTING CIVIL SOCIETY' IS VOLTOOID.

Als ik hem dan ook nog vertel dat ik de resultaten van ons gesprek in tekeningen wil vangen, begint hij te lachen. "Die tekeningen zal ik zo zelf voor u maken. U heeft papier genoeg bij u, dus dat moet lukken." Vervolgens neemt Van den Brink me mee in een meeslepend verhaal, op weg naar de tekeningen. Dat volledige verhaal staat op www.lcgw.nl.

Na 40 minuten, pakt Van den Brink een pen en vraagt hij om een stuk papier. Dat hij, als bestuurslid van de Stichting Beroepseer, de kwaliteit van zijn werk serieus neemt, blijkt snel. Hij is niet tevreden over zijn tekenwerk en vraagt om een nieuw vel. "Er is maatschappelijk een grondvlak met een burger, een professional en een ondernemer. Er gebeurt iets tussen burger en professional en vaak heb je een ondernemer nodig om in die relatie diensten te leveren of randvoorwaarden te creëren. Deze drie partijen kunnen vaak heel aardig met elkaar overweg. Ze hebben allen een particulier belang, voor het belang dat zich boven het particulier belang verheft, is er de staat. Vandaar deze figuur, een tetraëder (figuur a).

IDEALEN

De ruimte tussen de staat en het grondvlak kun je op verschillende manieren inrichten. Vroeger, tijdens de verzuijing, waren er organisaties die in die ruimte bemiddelden tussen grondvlak en de staat. Als er op het grondvlak iets gebeurde, belandde dat bij organisaties die het aankaartten bij de staat. En die deed daar dan iets mee. Omgekeerd werden debatten die op staatsniveau belangrijk waren, door die organisaties uitgelegd aan het grondvlak. Dan zijn staat en grondvlak bemiddeld. Momenteel heb je in die ruimte alleen de media en die bemiddelen juist niet. Die scherpen alles aan, wat de spanning tussen staat en grondvlak vooral vergroot. Reinventing Civil Society gaat over een nieuwe wijze om te bemiddelen tussen de vaak terechte zorgen van het grondvlak en de serieuze vragen aan de top. Ze moeten elkaar verstaan, begrijpen wat de ander zegt en zoeken naar een uitweg, een compromis, een middenweg. Daarvoor zijn in twee richtingen idealen nodig. Geen zweverige idealen, maar de staat moet een beeld hebben bij hoe het bijvoorbeeld de zorg wil inrichten, het daarbij horende mensbeeld, standaarden enzovoorts. Omgekeerd moeten burgers, professionals en ondernemers de eigen ervaring in het licht van het grotere geheel zien. Het blijft wat abstract, maar waar ik hartstochtelijk voor pleit, is dat je voor bemiddeling idealen nodig hebt. Pas als je het daar over hebt, kun je de civil society opnieuw vormgeven.

VEEL ENERGIE

Behalve idealen hebben we organisaties nodig. De term civil society is van De Tocqueville die in Amerika rondreisde en daar zag dat allerlei mensen goed in staat waren om zich vrijwillig te verenigen, omdat ze een ideaal deelden. En die organisaties konden bemiddelen. De nieuwe civil society is op die manier ook al aan het ontstaan. Coöperaties, energiemaatschappijen, broodbanken. Er is dan ook geen enkele reden voor een klaagverhaal, want op het grondvlak is er enorm veel energie. Het is verrassend hoeveel mensen er op dat vlak actief zijn, samen, voorbij het eigen belang en dwars tegen de

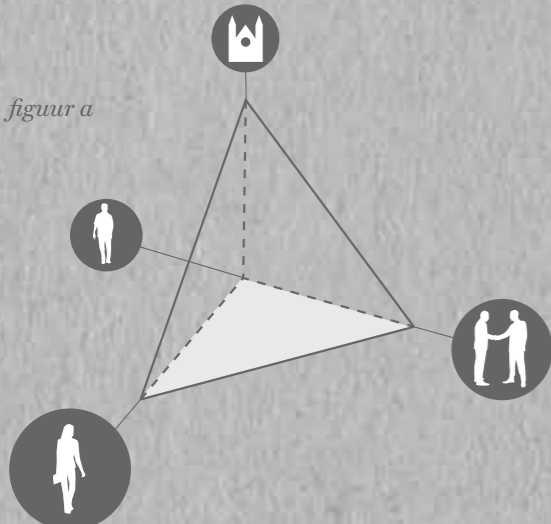
overheid en overheidsarrangementen in. De doe-democratie. Als ambtenaren in staat zijn hierbij aan te sluiten, dan ontstaan er interessante gesprekken. Daarbij is de vraag niet hoe ambtenaren kunnen helpen die burgers in hun eigen kracht te zetten, nee, de vraag is hoe ambtenaren de kracht van burgers kunnen gebruiken om de kwaliteit van overheidsdiensten te verbeteren. Dat is een veel interessantere manier van kijken. Begin als overheid aan de kant van de kracht. Zie in dat mensen hun eigen motieven hebben om dingen te doen, zie welke krachten er al gaande zijn, behoud die kracht, probeer deze te duiden in termen van publieke waarde, bekijk hoe je kunt helpen en hoe dit uiteindelijk je eigen handelen als overheid kan versterken. Dat zouden de stappen zijn. En voor ambtenaren blijft er altijd een spanning tussen regels en procedures en je eigen idealen in het werk. Hoe je daarin je hoofd boven water houdt is door een omkering van perspectief. Denk vanuit de krachten die er zijn, dien van daaruit het publieke belang en denk niet vanuit de regels die die krachten tegenhouden. Dan raak je gefrustreerd."

MANIFEST 2
PETJE AF VOOR DE BURGER

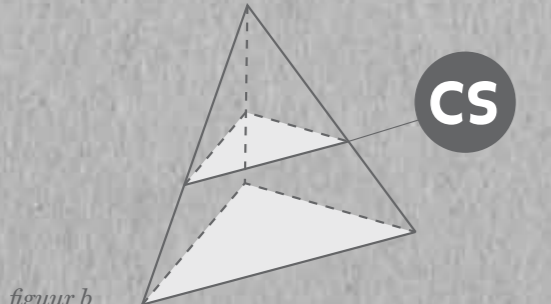
VERBREED EN VERBIND EN RAAK DE BURGER NIET KWIJT!

figuur a

figuur b

de Staat

de burger

de ondernemer

de professional

CS

Civil Society

"ZOEK 8-10 'BEST PERSONS' MET WIE JE OP JOUW VAKGEBIED ZAKEN KUNT DOEN"

Als ik in een middelgrote gemeente werkzaam zou zijn, zou ik proberen om op mijn vakgebied te komen tot een lijstje van acht tot tien mensen, burgers, professionals of ondernemers, die vormgeven aan die nieuwe civil society en met wie ik me versta, met

Dit vond het recensentenpanel van zijn lezing:

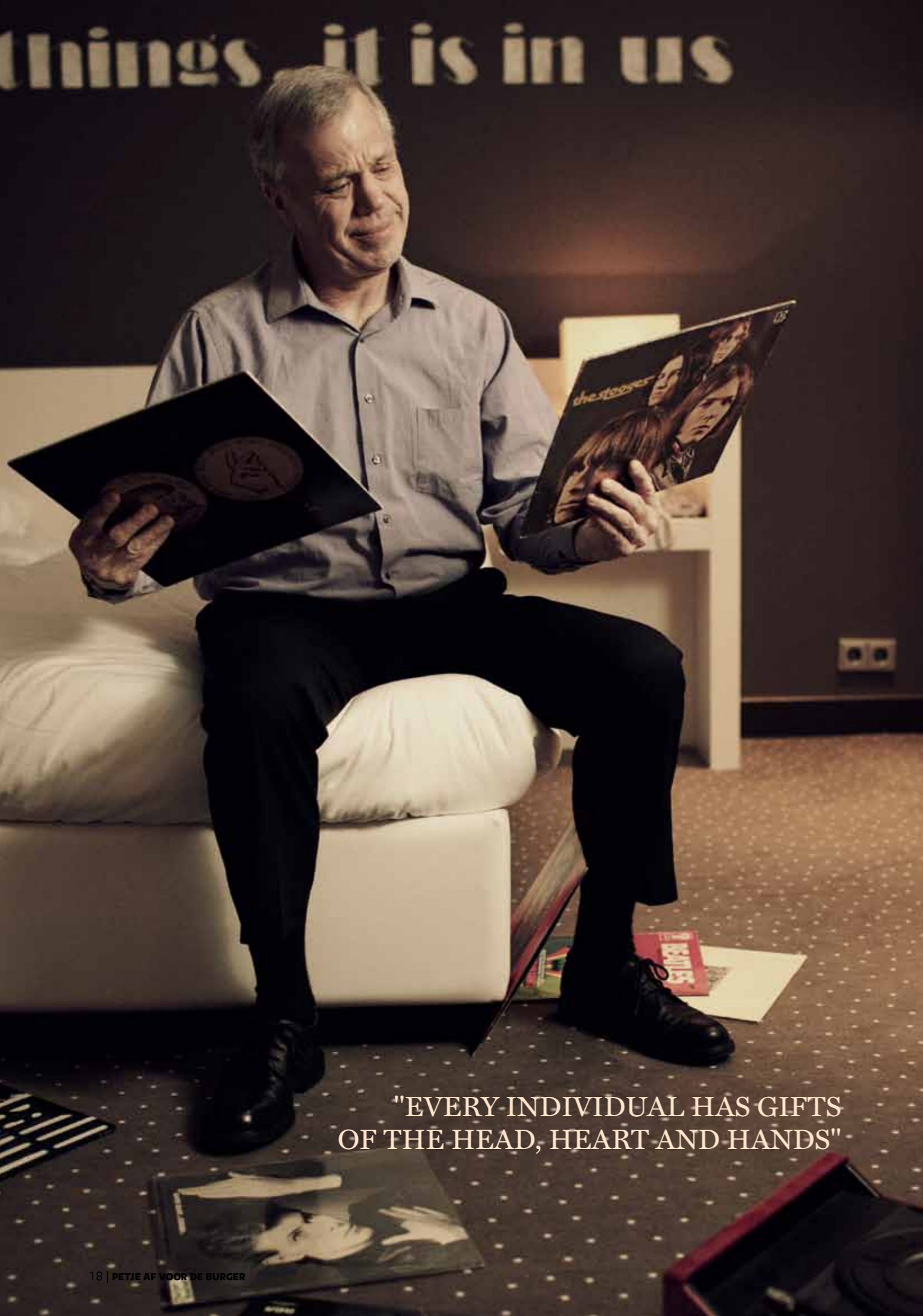
★★★★☆ Inhoud
★★★★☆ Bruikbaarheid

★★★★☆ Presentatie
★★★★☆ Overall

DE GOUDEN TIP VAN GABRIËL

wie ik zaken kan doen. Dat kunnen topmensen binnen organisaties zijn, journalisten die op een intelligente manier vraagstukken aanvliegen, een wijkagent die geweldig omgaat met een moeilijk gezin of burgers die in hun buurt het verschil maken. De 'best persons' in jouw gemeente, op jouw vakgebied.

Voor de volledige lezing en meer, [klik hier](#)

"EVERY INDIVIDUAL HAS GIFTS OF THE HEAD, HEART AND HANDS"

PLAATJES DRAAIEN MET JIM DIERS

"GA MEE MET DE ENERGIE IN WIJKEN EN ER GEBEUREN PRACHTIGE DINGEN!"

MANIFEST 1
PETJE AF VOOR DE BURGER

LAAT ANDEREN ORGANISEREN!

JIM DIERS HEEFT PASSIE VOOR 'NEIGHBOR POWER' OF 'BURGERKRACHT'. IN SEATTLE ONTWIKKELDE DIERS EEN WERKWIJZE DIE UITGROEIDE TOT HËT NATIONALE VOORBEELD VOOR HOE WIJKEN KUNNEN FLOREEREN DOOR BURGERKRACHT TE MOBILISEREN.

Hij vertelt erover in zijn boek 'Neighbor Power: Building Community the Seattle Way'. Met ons diepte hij de meest markante voorbeelden van succesvolle burgerprojecten op. We deden dat door met Diers de door Leo Blokhuis doorgegeven plaatjes te draaien. Diers kan zijn teleurstelling nauwelijks verbergen als hij merkt dat The Grateful Dead niet aan bod gaat komen. We lieten Diers uiteindelijk honderduit associëren op twaalf andere, markante muzikale samenwerkingen. De 22-minutenversie van Autobahn van Kraftwerk leverde de mooiste associatie op.

KRANKZINNIG

De Duitse band Kraftwerk zocht vaak inspiratie bij andere kunst disciplines, buiten de muziek, om hun muziek naar een ander niveau te tillen. Diers worstelt zich door een instrumentale passage heen en begint hard te lachen. "Er schiet me één van de meest krankzinnige projecten in mijn carrière te binnen. Daar kom ik zo op. Eerst iets wat me in de muziek opvalt. Die moet destijds innovatief zijn geweest. En als ik dat vertaal naar projecten, dan blijkt dat innovatie altijd vanuit burgers komt. De overheid loopt er achteraan en dat is prima. Burgers weten wat er nodig is in hun buurt, welke resultaten er bereikt moeten worden en vaak ook op welke manier. Verder heeft de muziek ook wat kunst-

zinnigs. Kunst maakt onderdeel uit van veel bottom-up projecten in Seattle. Kunstenaars brengen hun gedachten over de identiteit en geschiedenis van een buurt over via hun werk en hun vaardigheden. Burgers voegen daar kennis van hun buurt, hun waarden en gedachten over hoe het er in hun buurt aan toe moet gaan aan toe. Je ziet het vaak terug in speeltuinen. Burgers leggen die aan, maar willen ook dat hun speeltuin uniek is, een eigen gezicht heeft. Dan betrekken ze er kunstenaars bij."

NEIGHBORHOOD MATCHING FUNDS

Diers keert terug naar het voorbeeld. "In de wijk Freemont in Seattle staat een brug en onder die brug speelden zich bijzonder veel illegale activiteiten af, een serieus veiligheidsvraagstuk voor de wijk. De buurtbewoners wilden er een groot kunstwerk neerzetten, dat dan allerlei legale activiteiten moest aantrekken. Ze deden daarom een beroep op de Neighborhood matching funds, maar konden nog geen ontwerp presenteren. De funds bestonden net en nu moesten we ze gaan besteden aan letterlijk 'niets'. Maar het burgerpanel, dat over de gelden beslist, vond het een goed idee. Ik dacht: "Prima, dat is het einde van de Neighborhood matching funds". Maar het werd nog erger. Want uiteindelijk werden er drie kunstenaars benaderd om een ontwerp te maken en de eerste ontwierp een mooie, grote

troon, de tweede een hommage aan de werkers die de brug hadden gemaakt en de derde ontwierp een enorme trol...”

'ONZE' TROL

Diers geniet van het herbeleven van het verhaal. Hij buldert één van zijn karakteristieke lachsalvo's de Cantharel door. "De burgers mochten kiezen welk kunstwerk er zou komen. Ik heb gebeden dat het niet de trol zou worden, ben zelfs nog naar de Fremont fair gegaan, waar gestemd kon worden, om mensen te ontmoedigen om op de trol te stemmen... Maar de trol werd het. En het werd nog erger. Drie dagen later stond er een vernietigende recensie van het kunstwerk in de krant. De schrijver vond het verspilling van gemeenschapsgeld. De trol was het bewijs van de wansmaak van gewone burgers. Dus ik dacht opnieuw: "Dit moet het einde van de Neighborhood matching funds zijn". Maar juist die recensie maakte iets geweldigs los. Mensen werden boos: "Het is misschien een lelijke trol, maar het is wel onze trol". Mensen gingen activiteiten organiseren om geld voor de trol in te zamelen, kinderen schreven rapliedjes en 's nachts gingen artiesten de straat op om metersgrote voetafdrukken op straten te schilderen, voetstappen van 'hun' trol."

ENERGIE

"Nu staat de trol er. Hij is enorm! Hij heeft een echte Volkswagenauto in één van zijn klauwen. Het is een serieuze toeristische trekpleister, er zijn zelfs foto's van Boeddhistische monniken op de trol. Wat de burgers hoopten, gebeurde ook echt. De trol genereerde enorm veel economische activiteit. Je ziet hier dat als de hele buurt er uiteindelijk achter staat, wat een voorwaarde is voor de matching funds en onze ondersteuning, er iets geweldigs ontstaat! Maar het moet vanuit mensen zelf komen. En die komen niet af op vergaderingen die ambtenaren beleggen, de ambtenaren moeten aansluiten bij plekken waar mensen het over hun buurt hebben. Je moet als overheid meegaan met de energie in wijken en helpen, bijvoorbeeld met de matching funds of menskracht. Alleen dan gebeuren er echt geweldige dingen. Als je als overheid zelf gaat pushen om iets te realiseren in wijken, dan zie je de energie bij de burgers vaak recht evenredig afnemen. Ze zijn dan geen eigenaar van het project en denken: "Doen jullie het dan maar." In Seattle is de mentaliteit: we leiden de stad, door een stap terug te zetten. Eerst zijn de burgers aan zet en als zij zelf energie hebben en gemotiveerd zijn, dan helpen wij mee. Ze weten nu hoe het werkt in Seattle, hebben successen geboekt en weten wat ze van ons kunnen verwachten. Ze weten dat er van alles mogelijk is als ze samen iets willen."

SUCCESS

"In Seattle waren er 32 verschillende ambtelijk departementen, kokers. Eén voor onderwijs, één voor transport, één voor veiligheid enzovoorts. Ik werd directeur van een departement voor wijkwerk en dat ging dwars door al die departementen heen. Dus ik moest niet alleen mijn eigen medewerkers overtuigen van een nieuwe, holistische, integrale benadering, maar ook al die departementen de voordelen laten zien. Toen burgers in een wijk een park wilden

"NU STAAT DE TROL ER. HIJ IS ENORM! HIJ HEEFT EEN ECHTE VOLKSWAGENAUTO IN ÉÉN VAN ZIJN KLAUWEN. HET IS EEN SERIEUZE TOERISTISCHE TREKPLEISTER, ER ZIJN ZELFS FOTO'S VAN BOEDDHISTISCHE MONNIKEN OP DE TROL."

aanleggen, stapte ik bij groenvoorziening binnen en het eerste wat de directrice zei was: "No way! We laten de burgers toch zeker niet met onze parken aan de gang gaan." Toen moest ik al op mijn tong bijten, want van wie zijn die parken nu echt? Maar ze had wel een paar terechte zorgen, over veiligheid en aansprakelijkheid, onderhoud en vrijwilligers, die wellicht het werk van professionals zouden overnemen. Er zijn altijd zoveel redenen om iets niet te doen, ik noem het 'red tape'. En daar komen burgers niet zelf doorheen, dan haken ze af. Met de Neighborhood matching funds knippen we dat 'red tape' door en bieden we ruimte aan de burgers. Met het park kwam het goed. We hebben alles rondom veiligheid afgetikt, professionals de vrijwilligers laten begeleiden en de burgers onderhoudscontracten laten tekenen. Toen de parken klaar waren, hebben we de directrice van de groenvoorziening op een podium gehesen. Het was ook haar succes. En welke bureaucraat vindt het niet prachtig om door een menigte te worden toegejuicht?"

JIM'S DO-NO-HARM LIST

- Don't distract the community from its own priorities.
- Don't force the community into the bureaucracy's silos.
- Don't take people's time without showing results.
- Don't make the community dependent.
- Never do for people what they can do for themselves

Voor de volledige lezing en meer, [klik hier](#)

MEANWHILE IN APELDOORN 22:15 UUR

K GLOBAL, ACT LOCAL

HET LAATSTE BEEELD

DE OPENBARE REDACTIE-VERGADERING IN DE VIPBUS

Aan ons allen de schone taak om de resultaten van de dag te vangen in tien rake quotes. Geen sinecure, want er zijn verwachtingen geschapen. Het manifest moet ons vooruit helpen bij de vorming van het nieuwe sociale domein. Het moet naast transitie-proof ook staatssecretaris-proof zijn, want het gaat aan hem aangeboden worden. Jawel, we voelden de druk. Of het ontkurken van de fles witte wijn het proces heeft geholpen, laten we aan u als lezers van het manifest. We zijn gestart met iets meer dan twintig quotes van deelnemers, sprekers en de burgers die aan de workshops hebben meegewerkt. Na het eten hebben alle deelnemers aan het congres gestickerd en zijn we gekomen tot een top tien. Tijdens de vergadering hebben we ons geconcentreerd op het omvormen van

MEANWHILE IN APeldoORN - 22:15 UUR

de tien quotes tot puntige, handelingsgerichte statements, waar we echt wat mee kunnen. Dit riep veel discussie op, maar die discussie ging gelukkig telkens (uiteindelijk) de goede kant op. De mooie zinnen vlogen je letterlijk in een kakofonie om de oren. Een voorbeeld: de discussie bij punt 6 "Laat initiatief in handen van de burger" werd gelardeerd met de uitspraken "Wees niet bang voor de burger", "Ontdek de burger in jezelf" en zelfs "Wees niet bang voor jezelf". Natuurlijk is het een kwestie van smaak en stijl, maar de richting en intentie was telkens goed. Eindtijd vergadering: 23.15 uur. Een uurtje, meer niet, typisch ambtenaar 3.0. We hopen dat de staatssecretaris het manifest omarmt. We kunnen het hem aanbevelen.

ZES GEDACHTEN VAN DAGVOORZITTER HANNIE TE GROTENHUIS OVER HET CONGRES

HET LAATSTE WOORD

“Ze hebben er zin in. Ze bruisen van de inspiratie!”

“Ik wens deze ambtenaren toe dat zij in hun directe omgeving energieke en bevolgen medestanders vinden. Samen sta je sterk! En, als het soms eens moeilijk is, denk dan aan Jan Rotmans: orkaanwinden blazen hoe dan ook het oude vertrouwde omver.”

“De ambtenaren in het welzijnsdomein zijn de frontrunners in een fundamentele verandering van de overheid”

“Het nieuwe’ zijn we pas net bezig te ontdekken, het oude voert nog strijd om zijn behoud.”

“De bruisende, geïnspireerde ambtenaren hebben een prachtige, maar helse taak, die visie, overtuiging, creativiteit, durf, overzicht, vooruitgangsgeloof, grote verbindende vaardigheden, veel wijsheid en balanceerkunst vraagt.”

“We krijgen terug wat we in de loop der decennia zijn kwijtgeraakt, maar dan veel beter dan het was: waarden en ideaal gedreven mensen, èchte gesprekken, samenwerking op basis van open harten en open hoofden, denken en handelen in termen van cycli, netwerken en horizontale verbanden, lokale veerkracht en kleine praktische doelen ten dienste van grote doelen.”